

Lambda calculus 2

Štruktúra prednášok:

- úvod do syntaxe (gramatika + konvencie)
- sémantika (redukčné pravidlá)
- programovací jazyk nad λ-kalkulom

domáca úloha: interpreter λ-kalkulu, ...

- opakované aplikovanie β-redukcie

Dnes: (alternatíva: https://en.wikipedia.org/wiki/Lambda_calculus)

- vlastnosti β-redukcie
- rekurzia a pevný bod
- de Bruijn indexy (miesto mien premenných)

Rekapitulácia

β-redukcia – substitúcia

•
$$(\lambda x.B) E \rightarrow_{\beta} B[x:E]$$

$$\lambda x.\lambda y.(x y)$$

$$(\lambda x (\lambda y (x y))) (x y) \rightarrow_{\beta}$$

$$(\lambda y (x y))[x:(x y)] \rightarrow_{\beta} ZLE(\lambda y ((x y) y)))$$

$$(\lambda y.B)[x:M] = \lambda z.(B[y:z][x:M])$$

$$ak x \in Free(B) && y \in Free(M)$$

$$(\lambda y (x y))[x:(x y)] ->_{\beta} DOBRE$$

 $(\lambda w (x w))[x:(x y)] ->_{\beta}$
 $(\lambda w ((x y) w)))$

Terminácia – Noetherovská

- výpočet = opakované aplikácie β-redukcie nemusia skončiť
- jediná šanca, aby výpočtový model λ-kalkul mohol byť ekvivalentný Turingovmu stroju, a nie konečnému automatu – veľmi vágne a nepresne
- nekonečná sekvencia

- neobmedzene puchnúca sekvencia
 - $\omega_3 \omega_3 ->_{\beta} \omega_3 \omega_3 \omega_3 ->_{\beta} \omega_3 \omega_3 \omega_3 \omega_3$

$$ω = λx.xx = λx.(x x)$$
 $Ω = ωω$

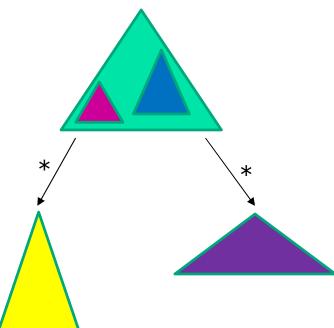
Konfluencia-Church-Roser

jednoznačnosť - *problém Janka a Marienky*

- normálna forma (vzhľadom na β-redukciu) je, keď sa už β-redukcia nedá použiť
- či existujú dve rôzne normálne formy (vzhľadom na β-redukciu) ?
- nejednoznačný "výsledok" pre dva rôzne výpočty (K= λ xy.x, I= λ x.x, Ω = $\omega\omega$)

• $KI\Omega \rightarrow_{\beta} I$ ale aj

• $KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} ...$

Syntaktická analýza λ-termu (bolo na cvičení)

Pri práci s vašim interpretrom vám (ne)bude chýbať:

• **vstup λ termu** – funkcia fromString :: String -> LExp, ktorá vám vytvorí vnútornú reprezentáciu z textového reťazca, príklad:

```
parser "\x.xx'' = (LAMBDA "x" (LExp (ID "x"), (ID "x")))
```

takejto funkcii sa hovorí syntaktický analyzátor a musíte sa vysporiadať s problémom, keď je vstupný reťazec nekorektný

- použili sme "techniku" rekurzívneho zostupu (<u>Recursive descent</u>), ale o analyzátoroch-parseroch v tejto prednáške bude reč neskôr
- rekurzívny zostup je vhodný len pre isté gramatiky jazykov
- výstup λ termu funkcia show :: LExp -> String, ktorá vám vytvorí textovú (čitateľnú) reprezentáciu pre λ term.

Fold na termoch

(bolo na cvičení)

```
foldLambda lambda var apl con cn lterm
   | Iterm == (LAMBDA str exp) =
                 lambda str (foldLambda lambda var apl con cn exp)
   | \text{Iterm} == (\text{VAR str}) = \text{var str}
   | \text{Iterm} == (APP exp1 exp2}) =
                         (foldLambda lambda var apl con cn exp1)
                         (foldLambda lambda var apl con cn exp2)
    Iterm == (CON str) = con str
    Iterm == (CN int) = cn int
vars = foldLambda (\langle x, y-y \rangle) (\langle x-y \rangle) (++) (\langle -y \rangle)
show :: LExp -> String
show = foldLambda (x y->"(\"++x++"->"++y++")")
        (x->x) (x->y-> "("++x++""++y++")") (x->x) (x->x)
```

Fold na termoch

(bolo na cvičení)

```
foldLambda fcie@(lambda,var,apl,con,cn) lterm
    lterm == (LAMBDA str exp) = lambda str (foldLambda fcie exp)
   | Iterm == (VAR str)
                          = var str
   | \text{Iterm} == (APP exp1 exp2}) = \frac{apl}{apl} (foldLambda fcie exp1})
                                         (foldLambda fcie exp2)
    Iterm == (CON str) = con str
   | \text{Iterm} == (CN int) |
                        = cn int
vars = foldLambda ((\langle x, y->y), (\langle x->[x]), (++), (\langle ->[]), (\langle ->[]))
show :: LExp -> String
show = foldLambda ((\xy->''(\)''++x++"->''++y++")''),
        (\x->x),(\x->\y-> "("++x++""++y++")"),(\x->x),(\x->x))
```

4

η-redukcia

- β -redukcia: $(\lambda x.B) E ->_{\beta} B[x:E]$
- η -redukcia: $\lambda x (B x) ->_{\eta} B$ ak $x \notin Free(B)$

Príklad: λx (f x) ->_n x, resp. v úvode minulej prednášky bolo

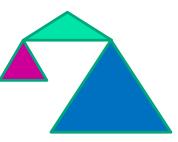
podmienka je podstatná, lebo ak napr. B=x, teda $x \in Free(B)$, $\lambda x.(x x) ->_{\eta} x$

β a η-redukcia

- $\rightarrow_{\beta\eta}$ je **uzáver** $\rightarrow_{\beta} \cup \rightarrow_{\eta}$ vzhľadom na pod-termy, čo znamená: matematická definícia:
 - ak M \rightarrow_{β} N alebo M \rightarrow_{η} N, potom M $\rightarrow_{\beta\eta}$ N,
 - ak M $\rightarrow_{\beta\eta}$ N, potom (P M) $\rightarrow_{\beta\eta}$ (P N) aj (M Q) $\rightarrow_{\beta\eta}$ (N Q),
 - ak M $\rightarrow_{\beta\eta}$ N, potom $\lambda x.M \rightarrow_{\beta\eta} \lambda x.N.$

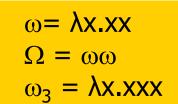
Ako to chápe informatik:

- rekurzívne prejdi celý λ-term
- aplikuj \rightarrow_{β} resp. \rightarrow_{η} kde sa len dá

Otázku, ktorú by si mal položiť:

- v akom poradí, preorder, inorder, ...
- a záleží na poradí ?

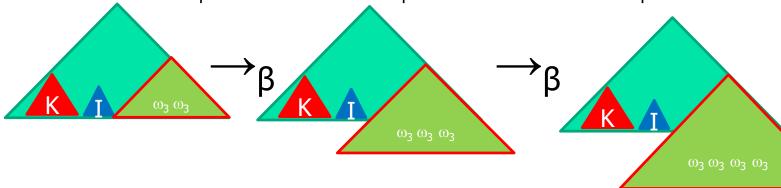

Vlastnosti β-redukcie

existuje nekonečná sekvencia

- $\bullet \quad \Omega \to_{\beta} \Omega \to_{\beta} \Omega \to_{\beta} \dots$
- existuje neobmedzene puchnúca sekvencia
 - $\bullet \quad \omega_3 \ \omega_3 \rightarrow_{\beta} \ \omega_3 \ \omega_3 \ \omega_3 \rightarrow_{\beta} \ \omega_3 \ \omega_3 \ \omega_3$
- nejednoznačný výsledok existuje term s konečným a nekonečným odvodením
 - $KI\Omega \rightarrow_{\beta} I$ ale aj
 - $KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} KI\Omega \rightarrow_{\beta} ...$
 - $KI(\omega_3 \omega_3) \rightarrow_{\beta} KI(\omega_3 \omega_3 \omega_3) \rightarrow_{\beta} KI(\omega_3 \omega_3 \omega_3 \omega_3) \rightarrow_{\beta ...}$

Stratégia redukcie (na výbere záleží)

- βη-redex
 je podterm λ-termu, ktorý môžeme prepísať β alebo η redukciou
- **normálna forma** λ-termu nemá redex
- reducibilný λ-term nie je v normálnej forme
- Stratégia redukcie μ je čiastočné zobrazenie λ-termov, že M $\rightarrow_{\beta n} \mu(M)$
- μ výpočet je postupnosť M, μ(M), ..., μⁱ(M), ... a môže byť (ne)konečná
- trochu moc teoretické
- ako vyzerá prax ?

Najznámejšie stratégie

leftmost-innermost – najľavejší redex neobsahuje iný redex

$$(\lambda x.(\underline{(\lambda y.y)}\ x))\ (\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} \underline{(\lambda x.x)}\ (\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} (\lambda z.z)$$

hint: $(\lambda y.y) \times \rightarrow_{\beta} X$

redex redukovaný stratégiou je podčiarknutý

- **leftmost-outermost** najľavejší redex neobsiahnutý v inom redexe $(\lambda x.((\lambda y.y) x)) (\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} ((\lambda y.y) (\lambda z.z)) \rightarrow_{\beta} (\lambda z.z)$ hint: $(\lambda x.((\lambda y.y) x)) (\lambda z.z) \rightarrow_{\beta} ((\lambda y.y) x)[x:\lambda z.z] = ((\lambda y.y) (\lambda z.z))$
- **leftmost stratégia** vyhodnotí funkciu skôr ako argumenty $(\lambda x.x)(\lambda y.((\lambda z.z) y)) \rightarrow_{\beta} (\lambda y.((\lambda z.z) y)) \rightarrow_{\beta} (\lambda y.y)$
- **rightmost stratégia** vyhodnotí argumenty skôr ako funkciu $(\lambda x.x)(\lambda y.((\lambda z.z)y)) \rightarrow_{\beta} (\lambda x.x)(\lambda y.y) \rightarrow_{\beta} (\lambda y.y)$

4

Ako to programujeme

Extrémne drahé riešenie (prečo) ?

oneStep_{β} (LAMBDA x m) = (LAMBDA x (oneStep_{β} m))

je to innermost či outermost ? Ako vyzerá to druhé ??

Stratégie \(\beta\)-redukcie

Normalizujúca stratégia je taká, ktorá nájde normálnu formu, ak existuje

- leftmost-innermost (nie je normalizujúca stratégia)
 - argumenty funkcie sú zredukované skôr ako telo funkcie
 - $KI\Omega ->_{\beta} KI\Omega ->_{\beta} KI\Omega ->_{\beta} ...$ zacyklí sa pri leftmost-innermost
 - $(\lambda x.x x) (\underline{\lambda x.x} y) ->_{\beta} (\underline{\lambda x.x} x) y ->_{\beta} (y y)$
- leftmost-outermost (je normalizujúca stratégia, toto nie dôkaz !!!)
 - ak je možné dosadiť argumenty do tela funkcie, urobí sa tak ešte pred ich vyhodnotením, ale tým aj kopíruje redexy 😕
 - $KI\Omega \rightarrow_{\beta} I$
 - $(\lambda x.x x) (\lambda x.x y) ->_{\beta} (\underline{\lambda x.x} y) (\lambda x.x y) ->_{\beta} y (\underline{\lambda x.x} y) ->_{\beta} y y$ Call by need (lazy)
 - pri aplikácii funkcie sa do jej tela nedosadzuje argument, ale pointer na hodnotu argumentu, ktorý sa časom vyhodnotí

Churchove čísla

- $\underline{0} := \lambda f.\lambda x.x$
- $\underline{1} := \lambda f.\lambda x.f x$
- $\underline{2} := \lambda f.\lambda x.f(f x)$
- ...
- $n := \lambda f.\lambda x.f^n x$

- succ := $\lambda n.\lambda f.\lambda x.(f(n f x)) = f(f^n x)$
- plus := $\lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x.$ m f (n f x)

definujte mult

```
mult := \lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x. n (m f) x
lebo (m f) = \lambda x.(f^m x), potom (n (m f)) = \lambda x.((f^m)^n x) = \lambda x.(f^{m*n} x)
```

•definujte mⁿ

```
exp := \lambda m.\lambda n. n m

exp m n f = n m f = ((n m) f) = (m^n f)

exp m n f x = (m^n f) x = f^{(m^n f)} x
```

definujte n-1 (na rozmýšľanie)

Churchove čísla

(pomalšie)

```
• O := \lambda f.\lambda x.x
                                                            • succ := \lambda n.\lambda f.\lambda x.(f(n f x))
 • 1 := \lambda f.\lambda x.f x
                                                                plus := \lambda m. \lambda n. \lambda f. \lambda x. ((m f) (n f x))
 • 2 := \lambda f.\lambda x.f(f x)
 • n := \lambda f.\lambda x.f^n x
(\operatorname{succ} \underline{2}) = (\lambda n.\lambda f.\lambda x.(f(n f x)) \lambda f.\lambda x.f(f(x)) = \lambda f.\lambda x.f((\lambda f'.\lambda x'.f'(f' x')) f(x) =
\lambda f. \lambda x. (f (f (f x))) = 3
((plus 2) 2) = ((\lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x. (m f) (n f x) 2) 2) =
                               ((\lambda n.\lambda f.\lambda x. (2f) (nf x)) 2) =
                               (\lambda f.\lambda x. (\underline{2}f) (\underline{2}f x)) =
                               (\lambda f.\lambda x. ((\lambda f'.\lambda x'.f' (f' x')) f) (\underline{2} f x)) =
                               (\lambda f.\lambda x. (\lambda x'.f (f x')) (\underline{2} f x)) =
                               (\lambda f.\lambda x. (f (f (\underline{2} f x)))) =
```

 $(\lambda f.\lambda x. (f (f (\lambda f.\lambda x.f (f x) f x)))) = (\lambda f.\lambda x. (f (f (f (f x))))) = \underline{4}$

Už ste to raz videli

(prvá prednáška)

```
succ := \lambda n.\lambda f.\lambda x.f(n f x)
plus := \lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x. m f (n f x)
mult := \lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x. n (m f) x
```

```
true x y = x
false x y = y
ifte cte=cte
     f x = f (f x)
      f x = f x
one
zero f x = x
incr n f x = f (n f x)
incr = \langle n-\rangle \langle f-\rangle \langle x-\rangle (f(n f x))
     m n f x = m f (n f x)
add = \mbox{m->}\mbox{n->}\mbox{f->}\mbox{x->}((m f) (n f x))
mul m n f x = m (n f) x
isZero n = n (\ -> false) true
decr n = n (\mbox{m f } x \rightarrow f (\mbox{m incr zero}))
              zero
             (\x -> x)
              zero
```

Aký je rozdiel medzi týmto interpretrom a tým, čo máte nakódiť na domácu úlohu?

- Haskell realizuje β-redukciu
- Haskell je striktne typovaný

Pokúste sa dokázať decr $\underline{n} = \underline{n-1}$.

Súbor: Church.hs

Churchove čísla

(klasickejšia syntax)

Church numerals in JavaScript //identity function // \(\lambda \times \times \) function identity(x) { return x; } //Church numeral zero // \(\lambda \frac{\lambda}{\lambda} \times \times \) function zero(f) { return identity; }

```
Church numerals in JavaScript

//gets a function representing
//the nth church number
function getChurchNumber(n) {
    var ret = zero;
    for (var i = 0; i < n; i++) {
        ret = succ(ret);
    }
    return ret;
}
```

Church numerals in JavaScript //successor function (succ(n) = n + 1) // \(\lambda \ n \) \(\lambda \ f \) \((n \ f \ x) \) function succ(n) { return function(f) { return function(x) { return f(n(f)(x)); } } }

$$n(+1) 0 = n$$

$$n f x = f^n x$$

Testovanie domácej úlohy

Potrebujeme prirodzené čísla, použijeme konštrukciu podľa A.Churcha:

- $\theta := \lambda f.\lambda x.x$
- $1 := \lambda f.\lambda x.f x$
- $2 := \lambda f.\lambda x.f(f x)$
- succ := $\lambda n.\lambda f.\lambda x.f(n f x) = \lambda n.\lambda f.\lambda x.(f((n f) x))$
- plus := $\lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x.$ m f (n f x) = $\lambda m.\lambda n.\lambda f.\lambda x.$ ((m f) ((n f) x)) -- idea: $f^m(f^n x) = f^{m+n} x$

Zadáme tieto dve konštrukcie:

Logika a predikáty

```
TRUE := \lambda x. \lambda y. x := \lambda xy. x = K (vráti 1.argument)
FALSE := \lambda x. \lambda y. y := \lambda xy. y (vráti 2.argument)
```

AND := $\lambda x. \lambda y. ((x y) \text{ FALSE}) := \lambda xy. x y \text{ FALSE}$

AND x y = ((x y) FALSE)

OR := $\lambda x. \lambda y.$ ((x TRUE) y) := $\lambda xy. x$ TRUE y

OR x y = x TRUE y

NOT := λx . x FALSE TRUE

IFTHENELSE := $\lambda c. \lambda x. \lambda y. (c \times y)$

Príklad:

AND TRUE FALSE

 \equiv (λ x y. x y FALSE) TRUE FALSE \rightarrow_{β} TRUE FALSE FALSE \equiv (λ x y. x) FALSE FALSE \rightarrow_{β} FALSE

definujte XOR

Kartézsky súčin typov (pár)

```
PAIR := \lambda x. \lambda y. (\lambda c. c x y) := \lambda xyc. c x y PAIR A B = (\lambda c. ((c A) B))

LEFT := \lambda x. (x TRUE) TRUE := \lambda x. \lambda y. x := \lambda xy. x FALSE := \lambda x. \lambda y. y := \lambda xy. y LEFT (PAIR A B) \equiv

LEFT ((\lambda xyc. c x y) A B) \rightarrow_{\beta}

(\lambda x. x TRUE) (\lambda c. c A B) \rightarrow_{\beta}

(\lambda x. x TRUE) (\lambda c. c A B) \rightarrow_{\beta}

(\lambda x. x TRUE) (
```

Konštrukcia n-tice nás oprávňuje písať n-árne funkcie, t.j. funkcie, ktorých argumentom je n-tica – tzv. currying, na počesť pána Haskell Curry:

```
curry :: ((a,b) -> c) -> a -> b -> c
uncurry :: (a -> b -> c) -> (a,b) -> c
\lambda(x,y).M vs. (\lambda x.\lambda y.M) \lambda(x,y).M -> \lambda p. (\lambda x.\lambda y.M) (LEFT p) (RIGHT p)
```

4

Bolo kedysi

```
dvojica a b = pair
where pair f = f a b
```

```
prvy p = p (\langle a-\rangle \langle b-\rangle a)
```

druhy $p = p (\langle a-\rangle b -\rangle b)$

```
def cons(a, b):
    def pair(f):
        return f(a, b)
    return pair

def head(p):
    return p(lambda a,b :a)

def tail(p):
    return p(lambda a,b:b)
```

print(tail(cons(4,5)))

```
def pair(a,b):
  return lambda f: f(a,b)
def fst(p):
  return p(lambda a,b: a)
def snd(p):
  return p(lambda a,b: a)
print(fst(pair(4,5)))
```

Všetko, čo by ste chceli vediet o Haskelli, ale báli ste sa spýtať

Otázka z interview

a ako na ňu

```
Haskell:
dvojica a b = pair
   where pair f = f a b
dvojica :: s->t->((s->t->v)->v)
-- inak
dvojica a b = f -> f a b
dvojica a b f = f a b
prvy (dvojica ab) = a
druhy (dvojica\ a\ b) = b
prvy p = p (\langle x- \rangle y -> x)
druhy p = p (\langle x- \rangle \vee y - y)
print $ prvy (dvojica 4 5)
print $ druhy (dvojica 4 5)
prvy p = p true
  where true ab = a
druhy p = p false
   where false ab = b
```

```
Python, JS, ...:
def dvojica(a, b):
   def pair(f):
      return f(a, b)
   return pair
# inak
def dvojica(a,b):
   return lambda f: f(a,b)
def head(p):
   return p(lambda a,b :a)
def tail(p):
   return p(lambda a,b:b)
print(head(dvojica(4,5)))
print(tail(dvojica(4,5)))
```


Súčet typov (disjunkcia)

A+B reprezentujeme ako dvojicu Bool x (A|B) teda (TRUE, A) alebo (FALSE, B)

```
konštruktor pre A
1st
            := \lambda x.PAIR TRUE x
2<sup>nd</sup>
      := \lambda y.PAIR FALSE y
                                                                            В
1^{\text{st}-1} := \lambda z.RIGHT z
                                                  deštruktor pre
2^{\text{nd}^{-1}}
          := \lambda z.RIGHT z
                                                                            B
?1st<sup>-1</sup>
           := \lambda z.LEFT z
                                                  test, či A?
1^{\text{st}-1} 1^{\text{st}} A \equiv
(\lambda z.RIGHT z) (\lambda x.PAIR TRUE x ) A \rightarrow_{\beta}
RIGHT (PAIR TRUE A) \rightarrow_{\beta} A
```



```
Domáca úloha (vašim interpretrom):
```

- •isNil (cons a Nil) \rightarrow_{β}^*
- •head (cons a Nil) \rightarrow_{β}^{r}
- •tail (cons a Nil) \rightarrow_{β}^*
- •head (tail (cons a (cons b Nil)))

```
List t = Nil | Cons t (List t)
```

```
Nil = \lambda z.z TRUE FALSE FALSE
```

Cons = $\lambda x. \lambda y. \lambda z. z$ FALSE x y

```
head = \lambda p.p (\lambda x. \lambda y. \lambda z. y)
```

tail = $\lambda p.p (\lambda x. \lambda y. \lambda z. z)$

isNil = $\lambda p.p (\lambda x. \lambda y. \lambda z. x)$

Odvod'me, napr.:

```
isNil Nil = (\lambda p.p (\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) (\lambda z.z TRUE FALSE FALSE) \rightarrow_{\beta}

((\lambda z.z TRUE FALSE FALSE) (\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta}

((\lambda x.\lambda y.\lambda z.x) TRUE FALSE FALSE) \rightarrow_{\beta}
```

TRUE

Binárne stromy

BinTree t = Empty | Node t (BinTree t) (BinTree t)

```
Empty = \lambda g.g TRUE (\lambda x.x) (\lambda x.x) (\lambda x.x)
```

Node = $\lambda x.\lambda y.\lambda z.\lambda g.g$ FALSE x y z

isEmpty = $\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.u)$

root = $\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)$

left = $\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.y)$

right = $\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.z)$

Binárne stromy

```
Odvod'me, napr.: root (Node a Empty Empty) \rightarrow_{\beta} (\lambda t.t (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) (Node a Empty Empty) \rightarrow_{\beta} ((Node a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} (((\lambda x.\lambda y.\lambda z.\lambda g.g FALSE \ x\ y\ z) a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} ((\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x) FALSE a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} ((\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x) FALSE a Empty Empty) (\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x)) \rightarrow_{\beta} ((\lambda u.\lambda x.\lambda y.\lambda z.x) FALSE a Empty Empty)) \rightarrow_{\beta} a
```

where/let

let v = N in M vlastne to isté ako

M where v = N

 \rightarrow (λ v.M) N

 $V_2 = N_2$...

 $v_n = N_n$

M where $v_1 = N_1$ -> $(\lambda(v_1, v_2, ..., v_n).M) (N_1, ..., N_n)$

zložený where

n*(x+n) where

n = 3

x = 4*n+1

 $-> (\lambda n. (\lambda x.n*(x+n)) (4*n+1)) 3$

Rekurzia

To, čo stále nevieme, je definovať rekurzívnu funkciu, resp. cyklus. Na to sa používa konštrukcia pomocou operátora pevného bodu.

```
Príklad:
FAC := \lambda n.(if (= n \ 0) \ 1 \ (* n \ (FAC \ (- n \ 1))))
FAC := \lambda n.if (n = 0) \ then \ 1 \ else \ (n \ * FAC \ (n - 1))
... \ trik: \ \eta-redukcia \ (\lambda x.M \ x) = M, \ ak \ x \ nie \ je \ Free(M)
FAC := (\lambda fac.(\lambda n.(if \ (= n \ 0) \ 1 \ (* n \ (fac \ (- n \ 1))))) \ FAC)
H' := \lambda fac.(\lambda n.(if \ (= n \ 0) \ 1 \ (* n \ (fac \ (- n \ 1)))))
h'adame \ funkciu \ FAC, \ ktorá \ má \ túto \ vlastnosť:
FAC := (H \ FAC) \quad f \ x = x
h'adaná \ funkcia \ FAC \ je \ pevný \ bod \ funkcie \ H
```


Potrebujeme trochu teórie:

Veta:

Pre l'ubovol'ný λ -term F existuje pevný bod, t.j. X také, že X = F X.

```
Dar nebies (operátor pevného bodu):

Y = \lambda f.(\lambda x. (f(x x))) (\lambda x. f(x x))

potom

(Y F) je pevný bod F, t.j. (Y F) = F (Y F).
```

Skúsme to (aspoň) overiť:

```
Y F = (\lambda f.(\lambda x. f(x x)) (\lambda x. f(x x))) F \rightarrow_{\beta} (\lambda x. F(x x)) (\lambda x. F(x x)) \rightarrow_{\beta}
```

- $(\lambda x'. F(x' x')) (\lambda x. F(x x)) \rightarrow_{\beta} F(x' x')[x':\lambda x. F(x x)] \rightarrow_{\beta}$
- $F(\lambda x.F(x x) \lambda x.F(x x)) =$
- F (Y F) preto (Y F) je naozaj pevný bod a je jediný ?

FAC := (H FAC) FAC := Y H H:= λ fac.(λ n.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))) Platí Y H = H (Y H)

Operátor Y Platí YH = H (YH)

Presvedčíme sa, že Y nám pomôže definovať rekurzívnu funkciu:

```
FAC = Y H = Y (\lambdafac.(\lambdan.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))))
(\lambda f.(\lambda x. f(x x)) (\lambda x. f(x x))) (\lambda fac.(\lambda n.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1)))))))

toto je faktoriál – verzia nevhodná pre slabšie povahy

FAC 1 = (Y H) 1
                                     ... z vlastnosti pevného bodu Y H=H (Y H)
         = (H (Y H)) 1
         = \lambdafac.(\lambdan.(if (= n 0) 1 (* n (fac (- n 1))))) (Y H) 1
         = \lambda n.(if (= n 0) 1 (* n ((Y H)(- n 1)))) 1
         = if (= 1 0) 1 (* 1 ((Y H) (- 1 1)))
         = (*1((Y H)(-11)))
         = (*1((Y H) 0))
         = (* 1 (H (Y H) 0)) ... trochu zrýchlene
         = (*11)
```


1+2+3+...+n

SUM = $\lambda s. \lambda n. if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))$

- Y (λs.λn.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) 2
- (λs.λn.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) (Y SUM) 2
- (λn.if (= n 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- n 1)))) 2
- if (= 2 0) 0 (+ 2 ((Y SUM) (- 2 1)))
- (+ 2 ((Y SUM) 1))
- $(+ 2 ((\lambda s.\lambda n.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) (Y SUM) 1))$
- (+ 2 ((λn.if (= n 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- n 1)))) 1))
- (+ 2 ((if (= 1 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- 1 1))))))
- (+ 2 (+ 1 ((Y SUM) 0)))
- (+ 2 (+ 1 ((λs.λn.if (= n 0) 0 (+ n (s (- n 1)))) (Y SUM) 0)))
- $(+ 2 (+ 1 ((\lambda n.if (= n 0) 0 (+ n ((Y SUM) (- n 1)))) 0)))$
- (+ 2 (+ 1 ((if (= 0 0) 0 (+ 0 ((Y SUM) (- 0 1)))))))
- + (+ 2 (+ 1 0)) = 3

Cvičenie

 (na zamyslenie) nájdite príklady funkcií s nekonečným počtom pevných bodov s práve jedným pevným bodom,

fix-point : f x = x

 realizujte interpreter λkalkulu, pokračujte v kóde z minulého cvičenia tak, aby počítal hodnoty rekurzívnych funkcii

Cvičenie

```
-- plati Y f = f(Y f)

y = LAMBDA "f"

(APP (LAMBDA "x" (APP (ID "f") (APP (ID "x") (ID "x"))))

(LAMBDA "x" (APP (ID "f") (APP (ID "x") (ID "x"))))

Vyhodnot'te (APP (APP y sucet) CN 4)

1+2+3+4=10 ?

A čo faktorial ?
```

Poznámka:

Obohať te Váš interpreter o vstavané celé čísla so základnými operáciami (+1, -1, +, *), plus test (napr. na nulu). V opačnom prípade budete bojovať s Church. číslami a interpreter sa vám bude ťažšie ľadiť.

Churchove čísla

(klasickejšia syntax)

```
The Y-Combinator in JavaScript

function Y(g) {
    return g(
        function(y) {
        return x(x) (y);
        };
    };
}

function(y) {
    return x(x) (y);
    };
}

http://matt.might.net/articles/implementation-of-recursive-fixed-pointy-combinator-in-javascript-for-memoization/
```

Fixed-point combinators in JavaScript: Memoizing recursive functions

http://matt.might.net/articles/implementation-of-recursive-fixed-point-y-combinator-in-javascript-for-memoization/

```
const Y = a \Rightarrow (b \Rightarrow b (b)) (b \Rightarrow a (c \Rightarrow b (b) (c)))
                                                                                                          const sub = a \Rightarrow b \Rightarrow b (pred) (a)
                                                                                                          const div = Y (f \Rightarrow q \Rightarrow a \Rightarrow b \Rightarrow
                                                                                                            (lt (a) (b)
const Church = {
                                                                                                          (thunk (pair (q)) (a))
  to: n \Rightarrow f \Rightarrow x \Rightarrow Array.from (Array (n)).reduce (f, x),
                                                                                                          (thunk (f (succ (g)) (sub (a) (b))) (b))
   from: f \Rightarrow f(x \Rightarrow x + 1) (0)
                                                                                                          ) (zero)
const True = a ⇒
                                                                                                          const toHumanReadable = x \Rightarrow y \Rightarrow
                                                                                                           `${Church.from(x)} remainder ${Church.from(y)}`
const three = f \Rightarrow x \Rightarrow f(f(f(x)))
                                                                                                          const result = div (ten) (three)
const ten = f \Rightarrow x \Rightarrow f (f (f (f (f (f (f (f (x)))))))))
                                                                                                          result (toHumanReadable) //? 3 remainder 1
                              c \Rightarrow a (d \Rightarrow e \Rightarrow e (d (b))) (\_ \Rightarrow c) (a \Rightarrow a)
const isZero = a \Rightarrow a (\Rightarrow False) (True)
const not = a \Rightarrow b \Rightarrow c \Rightarrow a (c) (b)
const gte = a \Rightarrow b \Rightarrow isZero (sub (b) (a))
const lt = a \Rightarrow b \Rightarrow \text{not (gte (a) (b))}
```


4

Viacnásobná rekurzia

(idea)

```
foo x y = ... (goo x' y') ... (foo x" y") ...
         goo x y = ... (foo x' y') ... (foo x'' y'') ...
vektorovo:
        foogoo (x,y) = (
                                         ... snd $ (foogoo (x',y')) ... fst $ (foogoo (x", y")) ...
                                         ... fst $ (foogoo (x', y')) ... snd $ (foogoo (x", y")) ...
\underline{\mathbf{X}} = (x,y) = \lambda \underline{\mathbf{z}}.(\text{foo (fst }\underline{\mathbf{z}}, \text{ snd }\underline{\mathbf{z}}), \text{ goo (fst }\underline{\mathbf{z}}, \text{ snd }\underline{\mathbf{z}})) \underline{\mathbf{X}}
preto
\underline{\mathbf{X}} = \mathbf{Y} \left( \lambda \underline{\mathbf{z}}. (\text{foo (fst } \underline{\mathbf{z}}, \text{ snd } \underline{\mathbf{z}}), \text{ goo (fst } \underline{\mathbf{z}}, \text{ snd } \underline{\mathbf{z}}) \right) \right)
```

Viacnásobná rekurzia

Veta o pevnom bode: Pre ľubovoľné F_1 , F_2 , ..., F_n existujú X_1 , X_2 , ..., X_n , že $X_1 = F_1 X_1 X_2 ... X_n$ $X_2 = F_2 X_1 X_2 ... X_n$ $X_n = F_n X_1 X_2 \dots X_n$ vektorovo: $(X_1, X_2, ..., X_n) = (F_1 X_1 X_2 ... X_n, F_2 X_1 X_2 ... X_n, ..., F_n X_1 X_2 ... X_n)$ $\underline{\mathbf{X}} = (\mathsf{F}_1(\mathsf{p}_1 \ \underline{\mathbf{X}})(\mathsf{p}_2 \ \underline{\mathbf{X}})...(\mathsf{p}_n \ \underline{\mathbf{X}}), ..., \mathsf{F}_n(\mathsf{p}_1 \ \underline{\mathbf{X}})(\mathsf{p}_2 \ \underline{\mathbf{X}})...(\mathsf{p}_n \ \underline{\mathbf{X}}))$ $\underline{\mathbf{X}} = \lambda \underline{\mathbf{z}}.(F_1(p_1 \underline{\mathbf{z}})(p_2 \underline{\mathbf{z}})...(p_n \underline{\mathbf{z}}), ... F_n(p_1 \underline{\mathbf{z}})(p_2 \underline{\mathbf{z}})...(p_n \underline{\mathbf{z}})) \underline{\mathbf{X}}$ p_i = i-ta projekcia vektora. preto $\mathbf{X} = \mathbf{Y} \left(\lambda \mathbf{z} \cdot (\mathsf{F}_1 \left(\mathsf{p}_1 \ \mathbf{z} \right) \left(\mathsf{p}_2 \ \mathbf{z} \right) \dots \left(\mathsf{p}_n \ \mathbf{z} \right), \dots \right. \left. \mathsf{F}_n \left(\mathsf{p}_1 \ \mathbf{z} \right) \left(\mathsf{p}_2 \ \mathbf{z} \right) \dots \left(\mathsf{p}_n \ \mathbf{z} \right) \right) \right)$

(ideovo)

Rózsa Peter, founding mother of recursion theory

Due to the effects of the <u>Great Depression</u>, many university graduates could not find work and Péter began private tutoring. At this time, she also began her graduate studies.

https://en.wikipedia.org/wiki/R%C3%B3zsa P%C3%A9ter

Primitívne rekurzívna funkcia je:

• 0, resp. nulová funkcia $N^n \rightarrow N$,

• +1, resp. succ: $N \rightarrow N$,

• $p_i x_1 x_2 \dots x_n = x_i$ resp. projekcia p_i : $N^n \rightarrow N$, $p_i x_1 x_2 \dots x_n = x_i$

f . gresp. kompozícia

 $f x_1 x_2 ... x_n = g(h_1(x_1 x_2 ... x_n) ... h_m(x_1 x_2 ... x_n))$

číselná rekurzia z n+1 na n:

primitívna rekurzia g : $N^n \rightarrow N$, h : $N^{n+2} \rightarrow N$, potom f : $N^{n+1} \rightarrow N$

$$f \mathbf{0} x_1 x_2 ... x_n = g(x_1 x_2 ... x_n)$$

 $f (\mathbf{n+1}) x_1 x_2 ... x_n = h(f(\mathbf{n} x_1 x_2 ... x_n) \mathbf{n} x_1 x_2 ... x_n)$

Primitívna rekurzia

Primitívne rekurzívne funkcia je totálna, resp. všade definovaná

- je akákoľvek číselná totálna funkcia (N->N) primitívne rekurzívna ?
- je akákoľvek číselná "haskellovská" totálna funkcia primitívne rekurzívna ? (je predpoklad n+1 -> n vážne obmedzujúci ?)
- je, Ackermannova funkcia, je jednoduchým príkladom funkcie, ktorá nie je primitívne rekurzívna (1935):

$$egin{array}{lll} {
m A}(0,n) & = & n+1 \ {
m A}(m+1,0) & = & {
m A}(m,1) \ {
m A}(m+1,n+1) & = & {
m A}(m,A(m+1,n)) \end{array}$$

Ackermannova funkcia rastie rýchlejšie ako akákoľvek primitívne rek.

Viac než primitívna rekurzia

Primitívne rekurzívna funkcia je:

- nulová funkcia Nⁿ→N,
- succ: N→N,
- projekcia p_i: $N^n \rightarrow N$, $p_i x_1 x_2 ... x_n = x_i$
- kompozícia $f x_1 x_2 ... x_n = g(h_1(x_1 x_2 ... x_n) h_m(x_1 x_2 ... x_n))$
- primitívna rekurzia $g: N^n \rightarrow N$, $h: N^{n+2} \rightarrow N$, potom $f: N^{n+1} \rightarrow N$ $f: 0 \qquad x_1 x_2 \dots x_n \qquad = g(x_1 x_2 \dots x_n)$ $f(n+1) x_1 x_2 \dots x_n \qquad = h(f(n x_1 x_2 \dots x_n) n x_1 x_2 \dots x_n)$

Parciálne/Čiastočne vyčíslitelná/rekurzívna (nemusí byť totálna): nech $r: N^{n+1} \rightarrow N$ je primitívne rekurzívna funkcia

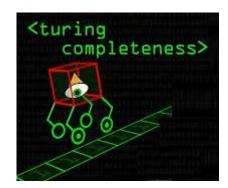
μ-rekurzia definuje f : Nⁿ⁺¹→N

$$f y x_1 x_2 ... x_n = min_z.(r(z x_1 x_2 ... x_n) = y)$$

pohľad programátora:

f y
$$x_1 x_2 ... x_n =$$

for (int z = 0; ; z++)
if (r(z $x_1 x_2 ... x_n$) == y) return z;

λ-vypočítateľná funkcia

(technické – na dlhé letné večery)

Parciálna funkcia f : $N^n \rightarrow N$ je λ -vypočítateľná, ak existuje λ -term F taký, že F \underline{x}_1 \underline{x}_2 ... \underline{x}_n sa zredukuje na \underline{f} \underline{x}_1 \underline{x}_2 ... \underline{x}_n , ak n-tica \underline{x}_1 \underline{x}_2 ... \underline{x}_n patrí do def.oboru f F \underline{x}_1 \underline{x}_2 ... \underline{x}_n nemá normálnu, ak n-tica \underline{x}_1 \underline{x}_2 ... \underline{x}_n nepatrí do def.oboru f

Veta: Každá parciálne vyčíslitelná funkcia je λ-vypočítateľná.

Dôkaz:

- nulová fcia, succ, projekcie p_{i,} kompozícia priamočiaro
- primitívna rekurzia g : $N^n \rightarrow N$, h : $N^{n+2} \rightarrow N$, potom f : $N^{n+1} \rightarrow N$

$$f 0 x_1 x_2 ... x_n = g(x_1 x_2 ... x_n)$$

$$f (n+1) x_1 x_2 ... x_n = h(f(n x_1 x_2 ... x_n) n x_1 x_2 ... x_n)$$

$$F = \mathbf{Y} (\lambda f. \lambda y. \lambda x_1. \lambda x_2 ... \lambda x_n. (if (isZero y) G(x_1 x_2 ... x_n) then$$

$$else H(f((pred y) x_1 x_2 ... x_n) (pred y) x_1 x_2 ... x_n)))$$

■ μ-rekurzia r : $N^{n+1} \rightarrow N$ F = $\lambda y \lambda x_1 \lambda x_2 \dots \lambda x_n$. **Y** ($\lambda h.\lambda z$. (if (eq y G(z x₁ x₂ ... x_n)) then z else h (succ z)))

Veta: Každá λ-vypočítateľná je parcialne vyčíslitelná funkcia.

Weak head normal form

(slabo hlavová normálna forma)

Head normal form (h.n.f)

- $\bullet \quad (\lambda x_1, \lambda x_2, \dots, \lambda x_k, v) M_1 M_2 \dots M_n$
- v je premenná (resp. konštanta),
- pre ľubovoľné r \leq n, (...((v M_1) M_2)... M_r) nie je redex \tilde{A}_1

Ak k=0, konštanta či premenná s málo argumentami

Ak k>0, λ-abstrakcia s nereducibilným telom

Weak head normal form (w.h.n.f)

- v M₁ M₂... M_n
- v je premenná alebo λ-abstrakcia (resp. konštanta),
- pre ľubovoľné $r \le n$, (...(($v M_1) M_2$)... M_r) nie je redex .

Konštanta, premenná alebo λ-abstrakcia s málo argumentami.

 $\lambda x.((\lambda y.y) z)$ nie je h.n.f. (až po red. $((\lambda y.y) z) \rightarrow_{\beta} z)$, ale je w.h.n.f.

 $(k, n \in N)$

 $(n \in N)$

Najznámejšie stratégie

- weak leftmost outermost (call by need/output driven/lazy/full lazy)
 (λx. λy.(x y)) (λz.z) → β λy.((λz.z) y)
 w.h.n.f.
 redukuje argumenty funkcie, len ak ich treba
 Keďže w.h.n.f. môže obsahovať redex, tak nenormalizuje úplne...
- strong leftmost outermost (call by name/demand driven)
 (λx. λy.(x y)) (λz.z) → β λy.((λz.z) y) → β λy.y n.f.
 redukuje argumenty funkcie, len ak ich treba, ale pokračuje v hľadaní redexov, kým nejaké sú normalizuje úplne...
- eager argumenty najprv (call by value/data driven/strict)
 nenormalizuje...

Lazy

- $(\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(* (+ ((\lambda x.x)(* 3 4)) ((\lambda x.x)(* 3 4))) y)) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- (* (+ (($\lambda x.x$)(* 3 4)) (($\lambda x.x$)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* (+ (* 3 4) (($\lambda x.x$)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* (+ 12 (($\lambda x.x$)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* (+ 12 (* 3 4)) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* (+ 12 12) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* 24 ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* 24 (+2 6)) \rightarrow_{β}
- (* 24 $\frac{8}{9}$) \rightarrow_{8}
- **192**

Full lazy

- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (<math>\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(* (+ ((\lambda x.x)(* 3 4)) ((\lambda x.x)(* 3 4))) y)) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- (* (+ (($\lambda x.x$)(* 3 4)) (($\lambda x.x$)(* 3 4))) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* (+ (* 3 4) (* 3 4)) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* (+ 12 12) ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* 24 ($\lambda x.(+2 x) 6$)) \rightarrow_{β}
- (* 24 (+2 6)) \rightarrow_{β}
- (* 24 8) \rightarrow_{β}
- **192**

Strict

- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (<math>\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (+2 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) 8 \rightarrow_{\beta}$
- (λx . λy .(* (+ x x) y) (* 3 4)) 8 \rightarrow_{β}
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) 12) 8 \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(* (+ 12 12) y)) 8 \rightarrow_{\beta}$
- (* (+ 12 12) 8) \rightarrow_{β}
- (* 24 8) \rightarrow_{β}
- **192**

Eager

- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x)(* 3 4))) (<math>\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) ((\lambda x.x) 12)) (\lambda x.(+2 x) 6) \rightarrow_{\beta}$
- (λx . λy .(* (+ x x) y) 12) (λx .(+2 x) 6) \rightarrow_{β}
- (λx . λy .(* (+ x x) y) 12) (+2 6) \rightarrow_{β}
- ($\lambda x. \lambda y.(* (+ x x) y) 12) 8 \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(* (+ 12 12) y)) 8 \rightarrow_{\beta}$
- ($\lambda y.(*24 y)) 8 \rightarrow_{8}$
- (* 24 8) \rightarrow_{β}
- **192**

Church-Rosser vlastnosť

(konzistentnosť λ-kaklulu – *Janko/Marienka vlastnosť*)

pre ľubovoľnú trojicu termov M, M₁, M₂ takých, že

$$M \rightarrow {}_{\beta}^* M_1 a \rightarrow {}_{\beta}^* M_2$$

existuje R, že

$$M_1 \rightarrow {}_{\beta}{}^*R a M_2 \rightarrow {}_{\beta}{}^*R$$

Inak:

$$(\leftarrow_{\beta}^{*} \circ \rightarrow_{\beta}^{*}) \subseteq (\rightarrow_{\beta}^{*} \circ \leftarrow_{\beta}^{*})$$

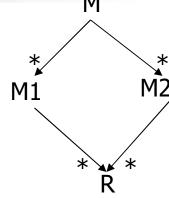
teda ak M1 \leftarrow_{β}^{*} M \rightarrow_{β}^{*} M2, potom existuje R, že M1 \rightarrow_{β}^{*} R \leftarrow_{β}^{*} M2

Veta: β-redukcia spĺňa Church-Rosserovu vlastnosť Dôkazy sú technicky náročné:

- 1936 Church, Rosser: Some properties of conversion
- 1981 Barendregt
- 1981 Löf, Tait

ak term má normálnu formu vzhľadom na $ightarrow_{\beta}$, potom je jednoznačne určená

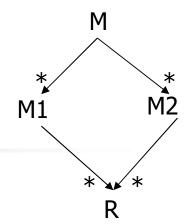

Vysvetlenie

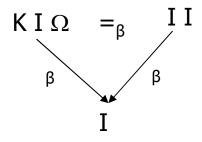
$$(\leftarrow_{\beta}^* \circ \rightarrow_{\beta}^*) \subseteq (\rightarrow_{\beta}^* \circ \leftarrow_{\beta}^*)$$

$$x \left(\leftarrow_{\beta}^{*} \circ \rightarrow_{\beta}^{*} \right) y => x \left(\rightarrow_{\beta}^{*} \circ \leftarrow_{\beta}^{*} \right) y$$

• \forall m, \exists r: $x \leftarrow_{\beta}^{*} m \rightarrow_{\beta}^{*} y => x \rightarrow_{\beta}^{*} r \leftarrow_{\beta}^{*} y$

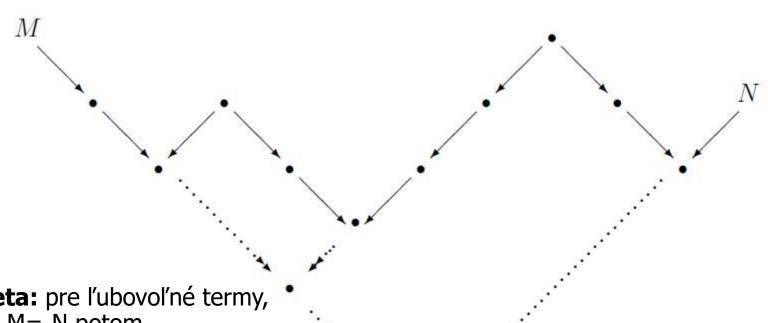
→ m ∃ r:

$$x \leftarrow_{\beta}^{*} m \land m \rightarrow_{\beta}^{*} y => x \rightarrow_{\beta}^{*} r \land r \leftarrow_{\beta}^{*} y$$

β ekvivalenica

■ =_β definujeme ako $(→_β ∪ ←_β)^*$ Príklad: KIΩ =_β II

Veta: pre l'ubovol'né termy, ak $M =_{\beta} N$ potom existuje R, že $M \rightarrow_{\beta} {}^{*}R$ a $N \rightarrow_{\beta} {}^{*}R$

Slabá Church-Rosser vlastnosť

(slabá Janko/Marienka vlastnosť)

pre l'ub.trojicu termov M, M_1 , M_2 takých, že $M \rightarrow M_1$ a $M \rightarrow M_2$

existuje R, že

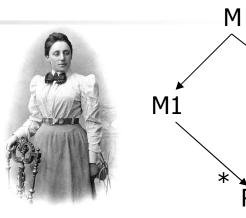
$$M_1 \rightarrow {}^*R \text{ a } M_2 \rightarrow {}^*R$$

Inak:

$$(\leftarrow \circ \rightarrow) \subseteq (\rightarrow^* \circ \leftarrow^*)$$

teda ak M1 \leftarrow M \rightarrow M2, potom existuje R, že M1 \rightarrow *R \leftarrow * M2

• \forall m \exists r: $x \leftarrow_{\beta} m \land m \rightarrow_{\beta} y => x \rightarrow_{\beta}^{*} r \land r \leftarrow_{\beta}^{*} y$

M₂

Veta: Nech \rightarrow je noetherovská/silne normalizujúca/terminujúca relácia.

- → má Church-Rosser vlastnosť (confluent) je ekvivalentné s
- → má slabú Church-Rosser vlastnosť (local confluent)

Dôkaz: CR => SCR, to je jasné... preto zostáva SCR =>?? CR

Zamyslenie: je noetherovská podmienka podstatná, neplatí veta aj bez nej?

Slabá Church-Rosser vlastnosť

Veta: **Nech** → **je noetherovská/silne normalizujúca/terminujúca reláci**a

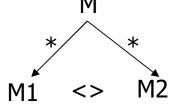
- → má Church-Rosser vlastnosť (confluent) je ekvivalentné s
- → má slabú Church-Rosser vlastnosť (local confluent)

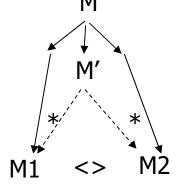
Dôkaz sporom:

NOE & SCR implikuje CR, ukážeme **spor**: NOE & SCR & ¬CR:

- (¬CR): Nech M má dve normálne formy, M1<>M2, t.j. M \rightarrow^* M₁ a M \rightarrow^* M_{2.}
- M nie je v normálnej forme (ak by bolo, M=M1=M2 a pritom M1<>M2),
- potom existuje M', že M → M',
- M' má tiež dve normálne formy, ak by nie, spor s lokálnou konfluentosťou,
- M", M"", M"", a t.d' (noetherovskosť relácie vyrobí spor).

Zamyslenie: je noetherovská podmienka podstatná, neplatí veta aj Mpez nej?

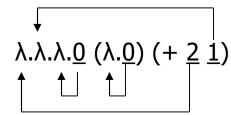

de Bruijn index

čo robilo problémy pri substitúcii, sú mená premenných idea (pána de Brujin): premenné nahradíme <u>indexami</u>

•
$$\lambda x.(+ x 1)$$

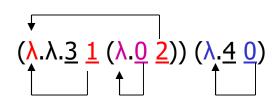
• $\lambda.(+ 0 1)$

- λx.λy.λf.f ((λx.x) (+ x y))
 - $\lambda.\lambda.\lambda.\underline{0}$ (($\lambda.\underline{0}$) (+ $\underline{2}$ $\underline{1}$))

index: neform.: cez koľko λ treba vyskákať, aby sme našli λ danej premennej

- a-konverzia neexistuje lebo premenné nemajú mená
- dôsledok: rôzne premenné môžu mať rovnaký index (v <> kontextoch)
- voľné premenné majú index > hľbku λ-vnorení
- (λx.λy.((z x) (λu.(u x)))) (λx.(w x))
 - $(\lambda.\lambda.((\underline{3}\ \underline{1})\ (\lambda.(\underline{0}\ \underline{2})))\ (\lambda.(\underline{4}\ \underline{0}))$

β-redukcia s de Bruijn-indexami

Príklady:

- K=λx.λy.x
 - λ.λ.<u>1</u>
- S=λx.λy.λz.((x z) (y z))
 - λ.λ.λ.((2 0) (1 0))
- λx.(+ x 1) 5
 - $\lambda.(+ 0 1) 5 = (+ 5 1)$
- K a b = $(\lambda x. \lambda y. x)$ a b
 - $(\lambda.\lambda.\underline{1})$ a) b = $\lambda.a$ b = a

hypotéza, ako by to mohlo fungovat' β-redukcia (λ.M) N = M[0:N] ??? ale nefunguje...

skúsme intuitívne

- (λx.λy.((z x) (λu.(u x)))) (λx.(w x))
 - $(\lambda.\lambda.((3\ 1)\ (\lambda.(0\ 2))))\ (\lambda.(4\ 0))$
 - $(\lambda.\lambda.((3 \square) (\lambda.(0 \square)))) (\lambda.(4 0))$
 - $(\lambda.(\underline{2} (\lambda.\underline{5} \underline{0})) (\lambda.(\underline{0} (\lambda.\underline{6} \underline{0}))))$ $(\lambda y.\underline{z} (\lambda x.\underline{w} \underline{x}) (\lambda u.\underline{u} (\lambda x.\underline{w}' \underline{x})))$

označíme si miesta, kam sa substituuje nahrať, ale pozor na voľné premenné

β s de Bruijn.indexami

```
Substitúcia [t_0, t_1, ..., t_n] = [0:t_0][1:t_1]...[n:t_n]
 • \underline{k}[t_0, t_1, ..., t_n] = t_k, k <= n
 • (M N) [t_0, t_1, ..., t_n] = (M[t_0, t_1, ..., t_n] N[t_0, t_1, ..., t_n])
 • (\lambda M) [t_0, t_1, ..., t_n] = (\lambda M[0, t_0^1, t_1^1, ..., t_n^1])
                                                         t^1 – pripočítaj 1 k voľným premenným
β: (λM) N = M[N, 0, 1, 2, 3, ...]
 • (\lambda.\lambda.\underline{1} \text{ a}) \text{ b} = ((\lambda.\underline{1}) [a,\underline{0},\underline{1},\underline{2},...]) \text{b} = (\lambda.(\underline{1} [\underline{0}, a, \underline{1}, \underline{2},...])) \text{ b} =
                                                             - a, b sú konštanty neobs. premenné
       \lambda_a h=a
 Príklad z predošlého slajdu:
 • (\lambda.\lambda.((3 1) (\lambda.(0 2)))) (\lambda.(4 0)) =
        • \lambda.((3 1) (\lambda.(0 2))) [(\lambda.(4 0)),0,1,2,...] =
        • \lambda.(((\underline{3}\ \underline{1})[\underline{0},(\lambda.(\underline{5}\ \underline{0})),\underline{1},\underline{2},...]) ((\lambda.(\underline{0}\ \underline{2}))[\underline{0},(\lambda.(\underline{5}\ \underline{0})),\underline{1},\underline{2},...])) =
        • \lambda.((2(\lambda.(50))) (\lambda.(02))[0,(\lambda.(50)),1,2,...])) =
        • \lambda.((2(\lambda.(50))) (\lambda.(02)[0,1,(\lambda.(60)),2,3,4,...])))
        • \lambda.((2 (\lambda.(5 0))) (\lambda.(0 (\lambda.(6 0))))))
```

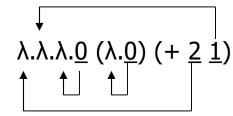
 $= (\lambda y.(\underline{z} (\lambda x.(\underline{w} \underline{x}))) (\lambda u.(\underline{u} (\lambda x.(\underline{w}' \underline{x})))))$

de Bruijn index

čo robilo problémy pri substitúcii, sú mená premenných idea (pána de Brujin): premenné nahradíme <u>indexami</u>

•
$$\lambda x.(+ x 1)$$

• $\lambda.(+ 0 1)$

λx.λy.λf.f ((λx.x) (+ x y))
 λ.λ.λ.<u>0</u> ((λ.<u>0</u>) (+ <u>2</u> <u>1</u>))

index: neform.: cez koľko λ treba vyskákať, aby sme našli λ danej premennej

- a-konverzia neexistuje lebo premenné nemajú mená
- dôsledok: rôzne premenné môžu mať rovnaký index (v <> kontextoch)
- voľné premenné majú index > hľbku λ-vnorení

$$(\lambda.\lambda.3 1 (\lambda.0 2)) (\lambda.4 0)$$

β-redukcia s de Bruijn-indexami

Príklady:

- K=λx.λy.x
 - λ.λ.<u>1</u>
- S=λx.λy.λz.((x z) (y z))
 - λ.λ.λ.((2 0) (1 0))
- λx.(+ x 1) 5
 - $\lambda.(+ 0 1) 5 = (+ 5 1)$
- K a b = $(\lambda x. \lambda y. x)$ a b
 - $(\lambda.\lambda.\underline{1})$ a) b = $\lambda.a$ b = a

hypotéza, ako by to mohlo fungovat' β-redukcia (λ.M) N = M[0:N] ??? ale nefunguje...

skúsme intuitívne

- (λx.λy.((z x) (λu.(u x)))) (λx.(w x))
 - $(\lambda.\lambda.((3\ 1)\ (\lambda.(0\ 2))))\ (\lambda.(4\ 0))$
 - $(\lambda.\lambda.((3 \square) (\lambda.(0 \square)))) (\lambda.(4 0))$
 - $(\lambda.(\underline{2} (\lambda.\underline{5} \underline{0})) (\lambda.(\underline{0} (\lambda.\underline{6} \underline{0}))))$ $(\lambda y.\underline{z} (\lambda x.\underline{w} \underline{x}) (\lambda u.\underline{u} (\lambda x.\underline{w}' \underline{x})))$

označíme si miesta, kam sa substituuje nahrať, ale pozor na voľné premenné

SKK

- K=λx.λy.x
 - λ.λ.<u>1</u>
- S=λx.λy.λz.x z (y z)
 - λ.λ.λ.<u>2</u> <u>0</u> (<u>1</u> <u>0</u>)

Ďalší testovací príklad

- S K K = $((\lambda.\lambda.\lambda.2 \ \underline{0} \ (\underline{1} \ \underline{0})) \lambda.\lambda.\underline{1}) \lambda.\lambda.\underline{1} =$
 - $(\lambda.\lambda.2 \ 0 \ (1 \ 0) \ [\lambda.\lambda.1, \ 0,1,2,...]) \ \lambda.\lambda.1 =$
 - $(\lambda.\lambda.(2\ 0\ (1\ 0))\ [0,1,\lambda.\lambda.1,\ 0,1,2,...]) \lambda.\lambda.1 =$
 - $(\lambda.\lambda.((\lambda.\lambda.\underline{1}) \ \underline{0} \ (\underline{1} \ \underline{0}))) \ \lambda.\lambda.\underline{1} =$
 - $(\lambda.((\lambda.\lambda.\underline{1}) \ \underline{0} \ (\underline{1} \ \underline{0}))) \ [\lambda.\lambda.\underline{1},\underline{0},\underline{1},\underline{2},...] =$
 - $\lambda.(((\lambda.\lambda.\underline{1})\ \underline{0}\ (\underline{1}\ \underline{0}))\ [\underline{0},\lambda.\lambda.\underline{1},\underline{0},\underline{1},\underline{2},...]) =$
 - $\lambda.((\lambda.\lambda.\underline{1}) \ \underline{0} \ (\lambda.\lambda.\underline{1} \ \underline{0})) =$
 - $\lambda.\underline{0} = I$

Cvičenie

Prepiste do de Bruijn notácie

- λx.λy.y (λz.z x) x
- λx.(λx.x x) (λy.y (λz.x))
- $(\lambda x. + x ((\lambda y.y) (-x (\lambda z.3)(\lambda y.y y)))$

Definujte funkciu na prevod do de Bruijn notácie.

Implementujte β-redukciu s pomocnými funkciami